

The Halakhic Process

Halakha V'Ein Morin Kein

A. Parameters of Pesak

<p>1. B. Ta'anit 26b R. Judah said in the name of Rav: The halachah is in accordance with the view of R. Meir. R. Johanan said: The people followed the view of R. Meir. And Raba said: The established custom is in accordance with the view of R. Meir. On the view that the halachah is according to R. Meir we teach it [explicitly] in the school sessions; but if we say that the established custom is according to R. Meir, then we should not teach it explicitly in the school sessions but we may give our decisions in accordance with it; if, however, we say that the people followed the view of R. Meir then we do not definitely give a decision in accordance with it, but should one have acted on it we do not declare his action null.</p>	<p>1. תלמוד בבלי תענית דף כו:ב אמר רב יהודה אמר רב: הלכה כרבי מאיר. ורבי יוחנן אמר: נהגו העם כרבי מאיר. ורבי אמר: מנהג כרבי מאיר. <u>מאן דאמר הלכה כרבי מאיר - דרשינן לה בפירקא. מאן דאמר מנהג - מידרש לא דרשינן.</u> <u>אורויי מורינן. ומאן דאמר נהגו - אורויי לא מורינן, ואי עביד - עביד, ולא מהדרינן ליה.</u></p>
<p>2. Y. Terumot 5:2 43d R. Elazar said it just as it is forbidden to declare the impure pure it is forbidden to declare the pure impure</p>	<p>2. ירושלמי תרומות ה דף מג טור ד / ה"ב אמר רבי לעזר כשם שאסור לטהר את הטמא כך אסור לטמא את הטהור</p>

B. Halakha V'Ein Morin Kein as Law

1. Benefiting From Candlelight on Shabbat

<p>3. Shabbat 12b On Shabbat one cannot read by the light of a candle...Said Rava: If he is an important man,[Who is not accustomed even on weekdays to trim the lamp] it is permitted. An objection is raised: One must not read by the light of a lamp, lest he tilt [it]. Said R. Ishmael b. Elisha, 'I will read and will not tilt.' Yet once he read and wished to tilt. 'How great are the words of the Sages!' he exclaimed, 'who said, One must not read by the light of a lamp.' R. Nathan said, He read and did tilt [it], and wrote in his note book, 'I, Ishmael b. Elisha, did read and tilt the lamp on the Sabbath. When the Temple is rebuilt I will bring a fat sin-offering.' [This shows that the prohibition applies even to a great man like R. Ishmael b. Elisha.] — R. Ishmael b. Elisha was different, since he treated himself as an ordinary person in respect to religious matters.</p>	<p>3. תלמוד בבלי שבת יב:ב ולא יקרא לאור הנר... אמר רבא: אם אדם חשוב הוא - מותר. מיתבי: לא יקרא לאור הנר שמא יטה. אמר רבי ישמעאל בן אלישע: אני אקרא ולא אטה. פעם אחת קרא ובקש להטות. אמר: כמה גדולים דברי חכמים, שהיו אומרים לא יקרא לאור הנר! רבי נתן אומר: קרא והטה וכתב על פנקסו: אני ישמעאל בן אלישע קריתי והטיתי נר בשבת, לכשיבנה בית המקדש אביא חטאת שמנה. אמר רבי אבא: שאני רבי ישמעאל בן אלישע, הואיל ומשים עצמו על דברי תורה כהדיוט.</p>
--	--

<p>One [Baraita] taught: An attendant may examine glasses and plates by the light of a lamp; and another taught: He must not examine [them]! There is no difficulty: one refers to a permanent attendant, the other to a temporary one. [The former is more careful, and may tilt the lamp to see whether there is the least grease on the crockery; hence he must not examine them by a lamp.] Alternatively, both refer to a permanent attendant yet there is no difficulty: one refers to [a lamp fed with] oil, the other to naphtha. [The latter emits an unpleasant odor, and so one naturally refrains from tilting.] The scholars propounded: What of a temporary attendant and a [lamp fed with] oil? — Rav said: <u>There is the halachah, but we do not teach thus.</u> R. Jeremiah b. Abba said: <u>There is the halachah and we teach it so.</u> R. Jeremiah b. Abba chanced to visit R. Assi. Now, his attendant arose and examined [the glasses] by candlelight. [In R. Assi's house; he was not of course a permanent attendant.] Thereupon his [R. Assi's] wife said to him [R. Assi], 'But you do not act thus!' 'Let him be,' he answered her, 'he holds with his master.' [The light of naphtha (or of a candle) is the same as the light of an oil-fed lamp,]</p>	<p>תני חדא : שמש בודק כוסות וקערות לאור הנר. ותניא אידך : לא יבדוק! - לא קשיא, כאן - בשמש קבוע, כאן - בשמש שאינו קבוע. ואי בעית אימא : הא והא בשמש קבוע. ולא קשיא : הא – בדמשחא, והא בדנפטא. איבעיא להו : שמש שאינו קבוע בדמשחא מהו? אמר רב : הלכה ואין מורין כן. ורבי ירמיה בר אבא ירמיה בר אבא איקלע לבי רב אסי, קם שמעיה קא בדיק לנהורא דשרגא אמרה ליה דביתהו ומר לא עביד הכי! אמר לה : שבקיה, כרביה סבירא ליה.</p>
--	--

רמב"ם הלכות שבת פרק ה הלכה טז

כלים הדומים זה לזה ואינן ניכרין אלא בעיון הרבה אסור להקריבן לאור הנר ולהבחין ביניהן שמא ישכח ויטה, לפיכך שמש שאינו קבוע אסור לו לבדוק כוסות וקערות לאור הנר מפני שאינו מכירן, בין בנר של שמן זית בין בנר של נפט שאורו רב, אבל שמש קבוע מותר לו לבדוק לאור הנר כוסות וקערות מפני שאינו צריך עיון הרבה, ואם היה נר של שמן זית אין מורין לו לבדוק ואע"פ שהוא מותר גזירה שמא יסתפק ממנו. +/השגת הראב"ד/ כלים הדומים זה לזה ואינן ניכרין אלא בעיון וכו' עד לפיכך שמש שאינו קבוע וכו'. א"א בלבול גדול אני רואה בכאן לפי הגמרא והמבין יעיין. +

שולחן ערוך אורח חיים סימן רעה סעיף יב
ואם היה נר של שמן זית, אין מורין לו לבדוק ואע"פ שהוא מותר, גזירה שמא יסתפק ממנו.

2. Doubtful Impurification in a Public Domain

<p>4. B. Avoda Zara 37b Rava said to them: Have I not previously told you not to hang empty pitchers on R. Nahman! [Do not ascribe absurd teachings to him] This is what R. Nahman said: He [Jose of Zeredah] permitted a doubtful case of defilement in a public domain. [he declared clean a person who is in doubt whether he incurred defilement in a public domain.] But this is a rule which is drawn by analogy from the case of a woman suspected of infidelity, viz., as [the case of doubt in connection with] the suspected woman can only occur [when</p>	<p>4. בבלי עבודה זרה דף לז:ב אמר להו רבא : לאו אמינא לכו לא תתלו ביה בוקי סריקי ברב נחמן? הכי אמר רב נחמן : ספק טומאה ברשות הרבים התיר להן. והא הלכתא מסוטה גמרינן לה, מה סוטה רשות היחיד, אף טומאה רשות היחיד! הא א"ר יוחנן : הלכה ואין מורין כן, ואתא איהו ואורי ליה אורויי. תניא נמי הכי, ר' יהודה אומר : קורות</p>
--	---

<p>seclusion with her paramour takes place] in a private domain, so [the case of doubt in connection with] defilement can only occur [when the contact with the corpse takes place] in a private domain! [Consequently, if the doubt occurred about contact in a public place, he would be considered undefiled. If so, what was the innovation of Jose of Zeredah?] — R. Johanan said: Such, indeed, is the traditional rule, but [none of the Rabbis] would decide in that manner [Publicly, so that people should not be negligent about the laws of defilement.] until [Jose b. Jo'ezer] came and definitely decided so. [By declaring that only he who is certain of having come in contact with a corpse in a public domain is unclean, but not he who is in doubt.] There is a teaching to the same effect: R. Judah says: [Jose b. Jo'ezer] stuck stakes [in the ground] for the people, declaring, 'Up to here is a public domain and up to there a private domain,'[As a guide for them should they come in contact with a defiling object.] When persons [Who were in doubt whether they came in contact in a public domain with a corpse.] came to consult R. Jannai, he used to tell them, 'There is plenty of water in the depth of the river; go and immerse yourselves.' [To be on the safe side he told them to regard themselves as unclean.]</p>	<p>נעץ להם, ואמר : עד כאן רשות הרבים, עד כאן רשות היחיד. כי אתו לקמיה דרבי ינאי, אמר להו : הא מיא בשיקעתא דבנהרא, זילו טבולו.</p>
---	---

רש"י מסכת עבודה זרה דף לז עמוד ב

הלכה - דבספק טומאה ברה"ר טהור.

ואין מורין - ברבים כן דלא ליזלו בה טפי (should not be more careless).

רמב"ם הלכות שאר אבות הטומאה פרק טו הלכה ט ספק שתי רשויות כיצד, היה דבר טמא ברה"י ודבר טהור ברה"ה או שהיה הדבר להפך ונגע באחד מהם ואין ידוע באי זה מהן נגע, או שהסיט את אחד מהן ואין ידוע אי זה הסיט, אם היה הדבר הטמא מטמא במשא או שהיה אחד מהן מטמא באהל והאהיל על אחד מהן ואין ידוע אי זה מהן האהיל ה"י טהור אע"פ שספק ר"ה טהור, כשיבוא לישראל אומרין לו אם טבלת אין בכך הפסד, אם טבל ה"י משובת, ואם לא טבל ועשה טהרות הרי הן טהורות שספק רשות הרבים טהור.

3. Sharpening a Knife on Yom Tov for Food Preparation

<p>5a. M. Beitza 6:7 ONE MAY NOT WHET A KNIFE ON A FESTIVAL, BUT ONE MAY DRAW IT OVER ANOTHER KNIFE [TO SHARPEN IT].</p> <p>5b. B. Beitza 28a-b R. Nehemiah the son of R. Joseph said: I was standing [on a Festival] before Raba who was stropping a knife on the edge of a basket and I asked him: Do you, Sir, want to sharpen it or do you want to remove its grease? And he replied to me: To remove its grease. But it was clear to me that he was</p>	<p>5. משנה ביצה ג: אין משחזין את הסכין ביום טוב אבל משיאה על גבי חברתה</p> <p>תלמוד בבלי ביצה דף כח:א-ב אמר רב נחמיה בריה דרב יוסף : הוה קאימנא קמיה דרבא, והוה קא (עמוד ב) מעבר לסכינא אפומא דדקולא, ואמרי ליה : לחדדה קא עביד מר, או להעביר שמנוניתה? ואמר לי : להעביר שמנוניתה. וחזיתי לדעתיה לחדדה קא עביד. קסבר : הלכה</p>
--	---

<p>engaged in sharpening, only he was of the opinion: Thus is the halachah but one does not teach it [publicly].</p>	<p><u>ואין מורין כן</u>. ואמר אביי: הוה קאימנא קמיה דמר, והוה קא מעבר סכינא אשפתא דרחיא, ואמרי ליה: לחדדה קא בעי מר או להעביר שמנוניתה? ואמר לי: להעביר שמנוניתה. וחזיתי לדעתיה דלחדדה קא עביד, וקסבר: הלכה ואין מורין כן</p>
--	---

רש"י מסכת ביצה דף כח עמוד ב

הלכה - כרבי יהודה, ומותר כל איש לעשות, אין מורין לרבים כן, שלא יזלזלו אף בשאפשר לעשותו מבעוד יום, דכל הני דשרינן - כגון שנתקלקלו ביום טוב, או שהיה אתמול טרוד, כדאמרינן לקמן: דלא התיר ר' יהודה אלא במכשירין שאי אפשר לעשותן מערב יום טוב.

רמב"ם הלכות יום טוב פרק ז הלכה ט

אין משחזין את הסכין במשחזת שלה אבל מחדדה על גבי העץ או על גבי חרש או אבן ואין מורין דבר זה לרבים כדי שלא יבאו לחדדה במשחזת, (sharpeners) במה דברים אמורים בשיכולה לחתוך בדוחק או שנפגמה, אבל אם אינה יכולה לחתוך כלל אין משחזין אותה אפילו על העץ שמא יבא להשחיתה במשחזת, ומפני זה אסרו להראות סכין לחכם ביום טוב שמא תהיה פגומה ויאמר לו אסור לשחוט בה משום פגמתה וילך ויחדדנה במשחזת, וחכם שראה הסכין לעצמו הרי זה משאילה לעם הארץ.

4. Tefillin at Night

<p>6. B. Menachot 36b R. Eleazar also said, If one's purpose is to guard them [tefillin] it is allowed. [to wear them at night. Ravina related, I was once sitting before R. Ashi when darkness had already fallen and he put on his tefillin; so I said to him, 'Is it my Master's purpose to guard them?' 'Yes', he replied. I saw, however, that his purpose was not to guard them. He was of the opinion that that was the law, but one should not rule so [in actual practice].</p>	<p>6. תלמוד בבלי מנחות דף לו:ב ואמר רבי אלעזר: ואם לשמרן - מותר. ואמר רבינא: הוה יתיבנא קמיה דרב אשי וחשך והניח <u>תפילין</u>, ואמרי ליה: לשמרן קא בעי להו מר? ואמר לי: אין, וחזיתייה לדעתיה דלאו לשמרן הוא בעי, קסבר: <u>הלכה ואין מורין כן</u>.</p>
---	--

הלכות קטנות לר"ף (מנחות) - הלכות תפילין דף ט עמוד א

אמר רבינא הוה יתיבנא קמיה דרב אשי (וישן) בדלא סליק תפילין (he had not removed them) אמרי ליה לשומרן קא בעי מר אמר לי אין וחזיתייה לדעתיה דלא לשמרן הוה בעי אלא קסבר הלכה ואין מורין כן

רש"י מסכת מנחות דף לו עמוד ב

קסבר הלכה - דלילה זמן תפילין הוא. ואין מורין כן - שמא ישכחם וישן בהן מדקאמר ליה לשומרן קבעינא.

רמב"ם הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה פרק ז הלכה יא

מי שהניח תפילין קודם שתשקע החמה וחשכה עליו אפילו הן עליו כל הלילה מותר, ואין מורין דבר זה לרבים אלא מלמדן את הכל שלא יניחו תפילין עליהן בלילה אלא יחלצו אותן משתשקע החמה, וכל המניח תפילין לכתחלה אחר שתשקע החמה עובר בלאו שנאמר ושמרת את החקה הזאת וגו' מימיה ימימה

C. Rav As a Posek

<p>7. B. Sanhedrin 5b What was the reason that Rav was not authorized to permit the slaughter of firstborn animals? Was it that he was not learned enough? But have we not just said that he was very learned? Was it because he was not an expert in judging defects? But did not Rab himself say: I spent eighteen months with a shepherd in order to learn which was a permanent and which a passing blemish? — Rabbi withheld that authorisation from Rab, as a special mark of respect to Rabbah b. Hana. <u>Or, if you prefer, I might say that for the very reason that Rav was a special expert in judging blemishes, he might in consequence declare permissible, with a view to slaughter, [permanent] defects which to others might not be known as such. These latter might thus be led to maintain that Rav had passed cases of such a kind and so to declare permissible transitory blemishes.</u></p>	<p>7. תלמוד בבלי סנהדרין דף ה:ב יתיר בכורות? - אל יתיר. - מאי טעמא? - אילימא משום דלא חכים - הא קא אמרינן דחכים טובא! - אלא משום דלא בקיע במומי - והאמר רב: שמונה עשר חדשים גדלתי אצל רועה בהמה לידע איזה מום קבוע ואיזה מום עובר! - אלא: לחלק לו כבוד לרבה בר חנה. <u>ואיבעית אימא: משום הא גופיה, דרב בקיע במומי טפי, ושרי מומי דלא ידעי אינשי, ואמרי: כי האי גוונא שרא רב, ואתו למשרי מום עובר.</u></p>
---	---

E. Similar Applications in Rabbinic Literature

1. Carrying on Shabbat

<p>8a. M. Shabbat 24:1 IF DARKNESS FALLS UPON A PERSON ON A ROAD, HE ENTRUSTS HIS PURSE TO A GENTILE; BUT IF THERE IS NO GENTILE WITH HIM, HE PLACES IT ON THE DONKEY.</p> <p>8b. B. Shabbat 153b What if neither a Gentile, an donkey, a deaf-mute, an imbecile nor a minor is there? — R. Isaac said: There was yet another [expedient], but the Sages did not wish to reveal it. What was the other [expedient]? — One may carry it in stretches of less than four cubits at a time. Why were the Sages unwilling to reveal it? Because, It is the glory of God to conceal a thing: But the glory of kings is to search out a matter. Yet what glory of God is there here? — Lest one come to carry it four cubits in public ground.</p>	<p>8. משנה שבת פרק כד:א מי שהחשיך בדרך נותן כיסו לנכרי ואם אין עמו נכרי מניחו על החמור...</p> <p>תלמוד בבלי שבת דף קנג:ב אין שם לא נכרי ולא חמור ולא חרש ולא שוטה ולא קטן, מאי? - אמר רבי יצחק: עוד אחרת היתה, ולא רצו חכמים לגלותה. <u>מאי עוד אחרת היתה - מוליכין פחות פחות מארבע אמות. אמאי לא רצו חכמים לגלותה - משום +משלי כה:ב+ כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר.</u></p>
---	--

רמב"ם הלכות שבת פרק כ הלכה ז

היה עמו חרש שוטה וקטן מניח כיסו על החמור ואינו נותנו לאחד מהן מפני שהן אדם מישראל, היה עמו חרש ושוטה ואין עמו בהמה נותנו לשוטה, שוטה וקטן נותנו לשוטה, חרש וקטן נותנו לאי זה מהן שירצה, לא היתה עמו בהמה ולא נכרי ולא אחד מכל אלו מהלך בו פחות פחות מארבע אמות, ואפילו מציאה שבאה לידו מהלך בה פחות פחות מארבע אמות, אבל קודם שתבא לידו אם יכול להחשיך עליה מחשיך ואם לאו מוליכה פחות פחות מארבע אמות.

2. Benefiting From a Shabbat Violation

<p>9. B. Hullin 15a A Tanna recited before Rav: If a man cooked food on the Sabbath inadvertently, even he himself may eat of it, but if deliberately he may not eat of it. Rav thereupon bade him to keep silent. Now why did Rav silence him? Was it because Rav accepts the view of R. Judah and the Tanna was reciting the teaching in accordance with R. Meir's view? [Is he then justified,] because he himself accepts R. Judah's view, in bidding one who recites according to R. Meir's view to keep silent? Moreover, is it true to say that Rab accepts R. Judah's view? Has not R. Hanan b. Ammi reported that whenever Rav laid down the rule to his disciples he would rule according to R. Meir's view, but whenever he lectured at the public session he would expound the law according to R. Judah's view because of the ignorant masses present?</p>	<p>9. תלמוד בבלי חולין דף טו: א: תני תנא קמיה דרב : המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, ומשתיק ליה רב. מאי טעמא משתיק ליה? אילימא משום דסבירא ליה כרבי יהודה, ותנא תני כרבי מאיר, משום דסבירא ליה כרבי יהודה, מאן דתני כרבי מאיר משתיק ליה? ועוד, מי סבר לה כרבי יהודה? והאמר רב חנן בר אמי : כי מורי להו רב לתלמידיה - מורי להו כר' מאיר, וכי דריש בפירקא - דריש כרבי יהודה משום עמי הארץ!</p>
--	---

3. Learning Torah

<p>10. B. Menachot 99b R. Johanan said in the name of R. Simeon b. Yohai, Even though a man but reads the Shema' morning and evening he has thereby fulfilled the precept of '[This book of the law] shall not depart'. It is forbidden, however, to say this in the presence of 'amme ha-arez. But Rava said, It is a meritorious act to say it in the presence of amme ha-arez.</p>	<p>10. תלמוד בבלי מנחות דף צט: ב: א"ר אמי : מדבריו של ר' יוסי נלמוד, אפילו לא שנה אדם אלא פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית, קיים מצות + יהושע א: ח+ לא ימוש (את) ספר התורה הזה מפיך. אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי : אפי' לא קרא אדם אלא קרית שמע שחרית וערבית - קיים לא ימוש, ודבר זה אסור לאומרו בפני עמי הארץ. ורבא אמר : מצוה לאומרו בפני עמי הארץ.</p>
--	---